ÎNCEPÎND DIN ACEST AN

FOTBALUL FIGUREAZĂ ÎN PROGRAMA ȘCOLARĂ

● INTERVIU CU ALEXANDRU FORȚU, DIRECTORUL DIRECȚIEI DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN M. E. Î.

● NENUMĂRATE ȘI ATRACTIVE COMPETIȚII PENTRU ȘCOLARII DE TOATE VÎRSTELE ● CANTITATEA ȘI CALITATEA VOR ÎNVERSA ROLURILE ÎN 1973 ● „ODISEEA" LICEULUI DE FOTBAL DIN BUCUREȘTI ● ȘCOLILE SPECIALE – SINGURELE PEPINIERE ALE FOTBALULUI DE MÎINE.

În ultimul timp se vorbește tot mai mult despre viitorul celui mai iubit dintre sporturi și, ca un leit-motiv, în centrul discuțiilor este plasat fotbalul școlar, fotbalul celor mici, al elevilor de toate vîrstele.

F.R.F. transferă, anual, Ministerului Educației și Învățămîntului, pentru fotbalul școlar, un milion de lei ; acum există competiții pentru toate... clasele și școlile ; acum se așteaptă, și pe bună dreptate, mai multe talente pentru fotbalul de PERFORMANȚĂ provenite din rețeaua școlară (în prezent există 51 de secții speciale, repartizate astfel : 3 în cadrul școlilor cu program de educație fizică, 5 la liceele cu același profil, 32 în școlile sportive din învățămîntul de cultură generală și 11 în școlile sportive din învățămîntul profesional) ; acum se pune problema permanetizării reprezentativei naționale școlare cu calendar ferm de jocuri internaționale. De cîțiva ani, fotbalul asaltează școala, se află în ofensivă organizată împotriva unor idei preconcepute și dogme. Dar ne aflăm încă foarte departe de ceea ce trebuie să fie fotbalul școlar, de ceea ce i se pretinde. Mai ales, acum, cînd performanța în acest sport cere muncă titanică, fără compromisuri, spirit de inițiativă și bună gospodărire a tuturor resurselor materiale existente, dăruire, sacrificiu.

Iată de ce am considerat oportun, la acest început de an, un interviu cu tov. ALEXANDRU FORȚU, directorul Direcției de educație fizică și sport a Ministerului Educației și Învățămîntului, interviu axat pe principalele probleme care frămîntă, în prezent, fotbalul școlar.

— Care este tovarășe director, marea noutate a fotbalului școlar — 1973 ?

— Aceea că a devenit OBIECT DE ÎNVAȚĂMÎNT. Începînd din anul școlar 1972/1973 fotbalul a fost introdus în programa școlară, alături de handbal, volei, baschet, atletism etc. Mai mult, s-au dat indicații clare ca, acolo unde, există condiții, fotbalului să i se acorde prioritate, știut fiind faptul că mii, zeci de mii de elevi îl preferă altor sporturi...

— Întocmai. Două sondaje efectuate la Arad și Cluj, printre elevi numai cu note bune — 8, 9, 10 — ne-au arătat încă o dată cît de mult vor copiii să-l joace organizat. La Arad, din 10 elevi, 8 s-au pronunțat pentru fotbal, iar la Cluj 7. Cu toate acestea, în respectivele școli, fotbalul nu era practicat decît în... recreații.

— Există încă foarte mulți profesori de sport care din comoditate, unii și din cauze obiective, ocolesc fotbalul, preferînd celelalte sporturi sau rezumîndu-și ora de educație fizică la cîteva minute de alergare și două-trei exerciții de gimnastică de înviorare. Mai bîntuie încă prin unele școli și concepția că fotbalul și învățătura sînt două realități care se... resping, care nu pot conviețui cu bune rezultate. Împotriva unor concepții e mai greu să lupți. Căutăm să folosim însă toate mijloacele, toate pîrghiile prin care să atragem cît mai mulți copii spre fotbal. Sistemul competițional al fotbalului școlar — organizat cu ajutorul F.R.F., comisiilor județene, organizațiilor de pionieri și U.T.C. — este alcătuit de așa natură încît nici o categorie de vîrstă nu rămîne în afara sa. Toate aceste întreceri — „Cupa speranțelor", campionatele școlilor generale (cu peste 10 000 de echipe), liceelor, școlilor profesionale, criteriul școlilor sportive — pun în mișcare mii de echipe, atrag spre fotbal sute și sute de viitori jucători. De altfel, acesta le este și scopul. Totuși, trebuie recunoscut că, alături de foarte multe realizări obținute pînă în prezent, competițiile mai sus enumerate au relevat și aspecte mai puțin plăcute : neglijențe de natură organizatorică, formalism, preocupări insuficiente privind pregătirea echipelor etc.

— Astfel de carențe se observă pregnant și la echipele școlilor sportive din campionatul național de juniori, multe din acestea făcînd figurație în campionat.

— Nu sîntem mulțumiți de rezultatele secțiilor noastre de performanță. Unele dintre acestea au totuși niște circumstanțe atenuante, fiind la început de drum. Pînă acum s-a mers pe, CANTITATE ÎN DETRIMENTUL CALITĂȚII. Vor fi inversate rolurile. Sperăm să înscriem pe orbita unor comportări meritorii cît mai multe din echipele școlilor sportive. Aceasta implică o selecție mult mai atentă a jucătorilor și o instruire la nivelul cerințelor fotbalului actual de performanță. În cadrul celor 51 de secții ale noastre, activează cu pasiune 60 de profesori cu specialitatea fotbal, oameni bine pregătiți, la curent cu tot ceea ce e nou în acest sport.

— Cîți dintre acești profesori au fost și mari jucători ?

— Nu prea mulți. Dar nu din vina noastră. Fără îndoială că un fost mare jucător, profesor la o școală cu profil de fotbal, ar constitui un magnet care ar atrage spre acea școală copiii dispuși să uite de... casă, masă, televizor, dar să joace fotbal. Necazul cel mare este că foștilor mari jucători, absolvenți ai institutelor de învățămînt superior, nu le prea place să trudească în anonimat. Altele sînt preocupările și obiectivele lor. Chestiune de mentalitate. Apariția unor astfel de profesori la catedrele școlilor sportive, liceelor de fotbal ar fi de mare folos, din toate punctele de vedere.

— Apropo de liceele de fotbal. Cel din Bacău și-a croit un drum al său, a devenit o adevărată pepinieră a fotbalului. Cel din București, mai... aproape de minister, de F.R.F., de toți factorii cărora le revin răspunderi pentru bunul mers al fotbalului, este mutat mereu dintr-un loc în altul, încă nu i s-a găsit un sediu corespunzător.

— Nu stă în puterea ministerului rezolvarea acestei probleme. Liceului din București trebuie să i se găsească neapărat un sediu pe care numai Consiliul popular al municipiului București POATE să i-l ofere, să-i creeze condițiile optime de lucru. Și va trebui s-o facă mai repede pentru că, începînd din toamna lui '73, echipa liceului va fi înscrisă în campionatul republican de juniori. Povestea liceului de fotbal din București e semnificativă și în alt sens. Consiliile populare — prin reprezentanții inspectoratelor școlare — ar trebui să se îngrijească mai mult de MODUL CUM SE CONSTRUIESC ȘI UNDE SÎNT AMPLASATE NOILE ȘCOLI. Am fi bucuroși ca fiecărei școli noi să i se rezerve și un spațiu de jur împrejur. Atît doar. Restul ne privește pe noi. Concludente sînt exemplele liceelor 36, 27, 30 din Capitală unde, prin mijloace proprii, s-au amenajat terenurile corespunzătoare, atît de necesare practicării fotbalului și nu numai fotbalului.

— Spațiile de joacă, terenurile rezervate special echipelor de copii și juniori constituie o problemă de prim ordin. S-au făcut, totuși, și unele greșeli de amplasament al unor școli sportive în orașe mai mici, unde existau deja centre de copii și juniori, ajungîndu-se pînă la... ceartă între ele pentru un teren, pentru X sau Y din elevii mai talentați. Care ar fi soluția de „împăcare" între centre și școlile sportive ?

— Unele din școlile sportive au fost transferate în alte localități. Cele mai multe au rămas să conviețuiască în același loc cu centrele. La Sinaia, de exemplu, există școala sportivă cu o echipă foarte bună în campionatul republican, dar și un centru de copii al Asociației „Carpați" ceva mai slăbuț. Centrul are o bază sportivă, școala sportivă n-are nimic. Asemănător se prezintă lucrurile și în alte orașe. Ce-i de făcut ? Simplu. Școlile sportive să devină pepinierele de talente ale asociațiilor din oraș. Va trebui mers chiar mai departe, într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat. Eu aș vedea o CONTOPIRE a majorității centrelor de copii cu secțiile de fotbal din școli, realizîndu-se astfel acele ȘCOLI SPORTIVE DE... FOTBAL. Formidabil de multe lucruri s-ar realiza. Voi enumera cîteva : 1. selecția s-ar face mai bine, iar instruirea ar căpăta valențe noi prin încadrarea respectivelor școli cu mai mulți profesori de specialitate ; 2. antrenorii de la centre n-ar mai bate săptămînal, drumul la școli pentru a urmări situația la învățătură a copiilor ; 3. sumele de bani afectate fotbalului în rîndurile copiilor și juniorilor ar fi folosite mai eficient, s-ar scurge, spre obiectivele propuse, printr-un singur canal ; 4. procesul de învățătură și educație s-ar împleti mai bine, mai armonios cu cel de pregătire sportivă. Cei cărora nu le este indiferentă soarta fotbalului vor trebui să se gîndească la toate aceste, deocamdată, idei, sugestii. Eu unul trăiesc însă cu convingerea că în fotbalul școlar — mai bine organizat, mai mult ajutat materialicește — se află rădăcinile viitorului fotbalului. Repet, 1973 va însemna în acest fotbal, o ofensivă pentru calitate. Sperăm că rezultatele nu mă vor contrazice. Dimpotrivă.

...Să sperăm că multe din problemele ridicate în interviul de față se vor materializa cît mai repede cu putință și fotbalul școlar va deveni un izvor nesecat de talente.

Laurențiu DUMITRESCU

ACTUALITĂȚI

● DUPĂ CUM se anunțase, la 28 martie urma să aibă loc la București un meci amical între reprezentativele României și Turciei. Forul turc a anunțat însă că această dată nu-i mai este convenabilă, propunînd federației noastre ziua de 21 martie. Forul nostru de specialitate n-a putut accepta însă această dată, din cauza returului meciului Leeds United — Rapid.

În aceste condiții s-a renunțat la meciul cu Turcia, astfel că **la 28 martie se va disputa, la București, revanșa partidei dintre selecționatele divizionare ale României și Israelului.**

● LOTUL DE JUNIORI UEFA al țării noastre va face între **12 și 20 februarie o deplasare în Turcia,** pentru un turneu cu caracter de pregătire. Cu acest prilej, juniorii români vor susține și trei jocuri, după cum urmează :

La 13 februarie la **Izmir** cu echipa Kocaelspor, la 15 februarie la **Sakarya** cu selecționata similară a țării gazdă și la 18 februarie meciul revanșă cu aceeași selecționată a Turciei, la Bursa.

● LA 7 MARTIE se va disputa la Liverpool meciul din cadrul Cupei UEFA dintre echipele **F. C. Liverpool** și **Dynamo Dresda.** Cum echipa din Dresda cuprinde în rîndurile sale majoritatea selecționabililor din reprezentativa R. D. Germane (viitor adversar al nostru în preliminariile C.M.), antrenorul **Valentin Stănescu** va face deplasarea în Anglia pentru a urmări această partidă.

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

FOTBAL PE GHEAȚĂ...

Iată, toate glumele pe seama Institutului Meteorologic sînt pe cale de a fi depuse în magaziile memoriei ; a nins, fraților, și încă cum ! Pe Valea Prahovei cică ar fi căzut, în unele locuri, o nea de calibru greu, adică 1,20 m înălțime. Se poate schia, se poate da cu săniuța, se poate urca într-un bob. La Snagov, pe o pîrtie bătătorită „națională" împărțită în două și-a autoadministrat 11 goluri, partida dintre cele două jumătăți terminîndu-se la un scor strîns : 6–5...

Duminică, **Steaua** a obținut un meci nul cu **Taromul,** zis **Șoimii,** pe gheață, după care a plecat în Liban. **Rapidul** fără Răducanu, va bate drumul Algerului, **Argeșul** se pregătește pentru o ieșire în R.D.G. și o alta în Israel. **Petrolul** va juca în Albania iar **U.T.A.** visează la țărmurile Greciei. Mai sînt și alte proiecte, toate deocamdată în faza tratativelor.

Lotul de tineret, ca și națională, vizează bune performanțe în viitorul Campionat European. Cei 18 cai de rasă ai lui Valentin Stănescu se pregătesc pentru un turneu mai lung în Franța și în Spania.

Pregătirea febrilă a fotbaliștilor noștri anunță un sezon încărcat și plin de răspunderi. Și cînd eram gata-gata să mă apuc de rele aud un vechi glas pe care l-am uitat : **Puk** (nu Puck al lui Shakespeare), copilul gheții, ființa aceea de fum în stare să mă facă să plîng.

– Ei, spune el, nu-ți reproșezi că ai renunțat la stilul Canonierelor și o tot faci pe specialistul ? Dai sfaturi în dreapta și-n stînga de parcă ai fi selecționer unic, faci formații, scoți oamenii din lot, pe Angelo l-ai terminat, ai trecut acum la demolarea lui Valentin...

O atît de mare agresivitate din partea unui apropiat, în afecțiunea căruia tot mai speram, mă pune pe gînduri.

– Scumpule, tu erai un pretext literar și iată-te în postura de critic al meu, crezi că ține ?

– De ce să nu țină ? Dacă te interesează, citesc tot ce se scrie în presa noastră. Am și întocmit un tabel de stiluri în materie de cronică la partidele de fotbal...

– Ce spui, domnule ? Te-ai emancipat...

– Vrei să asculți ? Iată, există stilul precis, informat, rece, al lui nea Mache. Pe urmă cel al lui nea Radu : detașat, competent, cu un ușor parfum de tei dinspre Șoseaua Ștefan cel Mare. Mai ar fi stilul argeșean al lui nea Valeriu care taie beregățile celor care nu-i dau lui Dobrin 10 plus în fiecare luni... Pe urmă stilul lui nea Chirilă, sofisticat, cu ababidu, cu abțibilduri...

– Nu că abțibildurile le folosește altul, ăla cu cronicile de carnaval, gărarul, finu' lui Ricanu, omu de la Brăiliță, în textele lui se aud patruzeci și patru de tarafuri...

– Dacă vrei cu orice preț ! Așa ar mai fi stilul poștei rotunde, a lu' nea Băieșu, cu darea pe după preș, cu miticisme și haz secret...

– Da, nea Romică ?

– Nea Romică dă tare. L-a terminat pe Dinu din motive personale, l-a scos din clasament de-a rămas lumea cu gura căscată. Un grup important de dinamoviști s-au dus cu toții la biserica Mavrogheni și au dat bani pentru slujbe de îndreptare a păcătosului...

– Ai terminat ?

– Ar mai fi și alți băieți buni : nea Mantu de la Munca, nea Gigi care trage cu Craiova, ăla de la Iași care acuș e în concediu, M.R.I., rău de gură...

– Da, nea Aurică ?

– Nea Aurică scrie ca lorzii, numai la zile mari. A uitat cum trăgea la „Informația" ca la căderea Berlinului... Și fiindcă veni vorba despre „Informația", mai e stilul **ceai** și **simpatie** al lui nea Dănuț...

– Buuun, ai mai uitat vreo doi-trei, dar nu are importanță. Pe noi cam unde ne așezi în tabelașul ăsta al tău...

– Stiluri tunuri la reformă. Muzeul armatei.

– Așa crezi tu, Puk, că am dat în primire ?

– De rele te mai știi, dar ai rărit-o.

– Am văzut și multe, crede-mă. Mi s-au tocit oțelele mașinii de scris de cînd combat și tot nu am realizat mare lucru. Știi ce spunea Diogene : eu sînt un cîine lăudat de toți, dar nimeni nu mă ia la vînătoare... La revedere, Puk...